



**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

09 жовтня 2018 року

м. Біла Церква

№ 564

Про вирішення судового спору щодо можливості втрати малолітньою дитиною права користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 02 жовтня 2018 року № 1067 та витяги з протоколів комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради від 12 вересня 2018 року та 26 вересня 2018 року.

Встановлено, що в провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області розглядається цивільна справа № _____ за позовом _____ до _____, в якій служба у справах дітей Білоцерківської міської ради залучена в якості третьої особи, про усунення перешкод у користуванні власністю, шляхом визнання осіб такими, що втратили право користування житловим приміщенням.

Згідно зі ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів щодо визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, обов'язковою є участь органу опіки та піклування, який подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду справи встановлено, що відповідач по даній справі _____, разом зі своїм малолітнім сином _____, року народження, зареєстровані в однокімнатній квартирі за адресою: _____ з _____ року (довідка про місце проживання та склад сім'ї № 3369, видана 18 червня 2018 року управлінням адміністративних послуг Білоцерківської міської ради). _____ набула право власності на дану квартиру на підставі договору дарування, укладеного 21 лютого 2014 року та посвідченому приватним нотаріусом Білоцерківської міської нотаріальної контори Якименською Л.Л. Згідно із рішенням Апеляційного суду Київської області від _____ року, справа № _____ вищевказаний договір дарування та реєстраційний запис про право власності _____ на дану квартиру визнаний недійсним. Згідно із ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від _____ року справа № _____ касаційне провадження № _____ вищевказане рішення Апеляційного суду Київської області від _____ року, справа № _____ залишилось без змін. На даний час _____ разом із своїм малолітнім сином проживають у спірній квартирі (акт обстеження умов проживання, складений службою у справах дітей Білоцерківської міської ради 25 вересня 2018 року).

Згідно із свідоцтвом про право на спадщину за законом, посвідченим 13 червня 2018 року державним нотаріусом Другої Білоцерківської міської державної нотаріальної контори Приймак А.П. вищевказану квартиру успадкував позивач по справі _____,

який має намір розпоряджатися своїм майном і просить визнати та її малолітнього сина такими, що втратили право користування однокімнатною квартирою №

Статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Враховуючи положення, передбачені ст.ст. 317, 383, 391 Цивільного кодексу України, ст. 150 Житлового кодексу України, власник майна має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження майном, використовувати помешкання для власного проживання, проживання членів своєї сім'ї, інших осіб.

Водночас, чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дитини. Зокрема, згідно із п. 7 ст. 7 Сімейного кодексу України - дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини. Статтею 8 Закону України «Про охорону дитинства» визначено, що кожна дитина має право на рівень життя, достатній для її фізичного, інтелектуального, морального, культурного, духовного і соціального розвитку. Батьки або особи, які їх замінюють, несуть відповідальність за створення умов, необхідних для всебічного розвитку дитини, відповідно до законів України. Згідно із ч. 2 ст. 11 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та на піклування батьків. Предметом основної турботи та основним обов'язком батьків є забезпечення інтересів своєї дитини. А статтею 18 вищевказаного Закону окреслено, що діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем.

12 вересня 2018 року та 26 вересня 2018 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради у присутності позивача та відповідача по справі. Позивач повідомив, що має намір користуватися даною квартирою після усунення перешкод з боку відповідача. Відповідач по справі повідомила, що на даний час у неї відсутнє житло, де б вона могла проживати разом із малолітнім сином. Дослідивши матеріали справи, заслухавши присутніх позивача та відповідача по справі та враховуючи вищевказані норми чинного законодавства України, комісія дійшла до висновку, що у питанні визнання та її малолітнього сина року народження, такими, що втратили право користування однокімнатною квартирою № , необхідно покластися на розсуд суду.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами малолітньої дитини, відповідно до ст. 47 Конституції України, ст.ст. 242, 317, 383, 391 Цивільного кодексу України, ст. 150 Житлового кодексу України, ч.7 ст.7, ст. 19 Сімейного кодексу України, ст. 8, ч.2 ст. 11, ч. 2 ст. 18 Закону України «Про охорону дитинства», ч. 1 ст. 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року), пп. 4 п. б ч. 1 ст. 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Можливість втрати малолітньою дитиною року народження, права користування однокімнатною квартирою № , покласти на розсуд суду.
2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Міський голова

Г. Дикий